

BÚCSÚ A KATONABARÁTTÓL

*Nézlek, gondolkodom, hangosan zokognék, de tenni ezt nem tudom,
Csak az arcomon érzem meleg könnyem – folyni- szabadon hagyom.*

*Eltemettelek. Szívesen mentem volna utánad, most is melletted, veled.
Biztonságban, mert védtél, mindig segítettél, testeddel fedeztél, szeretted,*

*Mint én, de Te értem adtad azt, mit mindketten féltve a harcokban őriztünk,
Ami nekünk a pokolban is mindig a legdrágább kincs volt - fiatal életünk.*

*Könnyezem a halotti csendben. Barátom nélküled mi lesz most velem?
Folyik még a harc, a vér és Te nem leszel mellettem, karod hiába keresem.*

*Borzalmas hideg van, belül is hideg és üresség áramlik, terjed szét a testemben.
Nagyon dühös vagyok, ez a düh hajt előre, beordít és üvölt zaklatott lelkembe.*

*Bár éreztem az úton lefolyó meleg vérét, de azt hittem még menthetem életét
Miért? Messziről vállamon hurcoltam, ágakba, drótokba akadva vonszoltam.*

*Testével védett mikor egy robbanás a biztonságos, sáros gödörbe temetett.
Elhalkult a zaj, csend - Ő nem mozdul - rajtam fekszik, sisakja mellette lent,*

*Megemelem, nehéz - úgy érzem - nem segít, mereven szorítja arcához sáros ujjait.
A gödörből kimászva húzom magam után, felnézve pusztulás, elborzaszt a látvány.*

*Mindenhol vér, szétszaggatott testek, a sáros, véres lében fegyverek hevernek.
CSEND. SENKI ÉLŐ NINCS KÖZELBEN. TALÁN MIND ELMENTEK?*

*Ketten maradtunk cimbora! – Kiáltom. - Ő talán ájult, de ezt lehet, hogy meghallja.
Nem válaszol, hosszan élesztgetem, húzom magammal, majd a vállamra veszem.*

*Sokáig viszem, majd egy domb aljában lágyan leteszem, nézem, tükröm előveszem.
Lehelete nincs, sápadt arcán, tágra nyílt szemében csak csodálkozó fájdalom látszik*

*Nem akarom elhinni, hogy ez már a halál, sokáig vártam még - feléled talán.
Térdemre fektetem, ujjammal szemét végső álomra hajtom. Karomban halott barátom.*

A végtisztességet temetésével megadtam a harctéren a sírnál egyedül maradtam.

**Nem szerettem volna búcsúzni így legjobb barátomtól!
Búcsúzni akartam volna, halálát okozó gonosz világtól!**

Budapest 201. 05. 30.

B. Nagy Péter